

این درک را حتی کشوری مثل امارات هم دارد که ذات آن وابسته به غرب است. ولی امروز صراحتاً تصمیم گرفته یک سوم از ظرفیت آموزش زبان خارجی مدارس خودش را به زبان چینی اختصاص دهد چون کاملاً احساس می‌کنند در آینده یکی از زبان‌های غالب جهان چینی خواهد بود

شهرسازی دولت سابق مشاهده کردم. ایشان می‌گفت من در دوران وزارت از چینی‌ها خواستم برای تکمیل کریدور یا همان کمربند جاده مستقیماً وارد ایران شوند و در ازبکستان هم با آنها مذاکراتی انجام دادم.

منطق چین کاملاً قابل درک است. چرا چین به سرعت وارد پاکستان شد و چرا به دنبال تکمیل جاده ۸۰۰ کیلومتری از شین جیانگ چین تا اسلام‌آباد پاکستان و بندر گوادر دریای عمان است و در این زمینه ده‌ها میلیارد دلار سرمایه‌گذاری انجام داده است و می‌دهد؟!

جوابش کاملاً مشخص و روشن است. چون پاکستان ۵۰۰ کیلومتر مرز مشترک با چین دارد. در حالی که ازبکستان و ترکمنستان و افغانستان کشورها و حوزه‌های تحت نفوذ چین نیستند و بیشتر تحت نفوذ روسیه به حساب می‌آیند. به همین دلیل هم سرمایه‌گذاری مطلق در این کشورها برای تکمیل کریدور و جاده ابریشم از منظره چینی‌ها اشتباه بود. اگر در آینده بین چین و روسیه مشکل ایجاد می‌شد، این سرمایه‌گذاری عملاً به هدر می‌رفت. حالا که چینی‌ها به بندر گوادر رسیده‌اند به‌طور مستقیم و صریح به ما پیام می‌دهند که ما به دنبال ادامه دادن این جاده هستیم. آنها می‌خواهند و تمایل دارند از طریق سواحل مکران وارد ایران شوند. یک راه به سمت غرب یعنی عراق، سوریه و مدیترانه جلو می‌رود و یک مسیر هم به طرف ترکیه می‌رود. حالا به نظرتان باید به سبک دولت قبل بهانه بیاوریم و مثل وزیر راه قبلی بگوییم چرا چینی‌ها از جایی که ما گفتیم کریدور و کمربند جاده را ادامه ندادند؟! آخر این چه حرفی است که می‌زنند؟! مگر باید چینی‌ها به میل و خواسته ما و شما رفتار کنند؟ چینی‌ها هم مثل ما دنبال منافع ملی خودشان هستند و این یک موضوع طبیعی است. حالا پاکستان را به عنوان کشور اول تکمیل کریدور شمال به جنوب انتخاب کردند. اما اگر در این موضوع اهمال کنیم و پشت گوش بیندازیم حتماً به عنوان کشور دوم سراغ افغانستان خواهند رفت. کما اینکه امروز هم مذاکراتی در این زمینه با طالبان انجام داده‌اند. این برای کشور بزرگ و مهمی مثل ایران بسیار تأسف آور است. فرصت‌ها را از دست می‌دهیم و بعد از چند سال می‌گوییم ای بابا چرا چینی‌ها نیامدند؟ خوب مقصر چه کسی

است؟! در نهایت باید گفت متأسفانه هیچ اقدام مؤثر و جدی در زمینه تکمیل کمربند جاده و کریدور و انتقال از آن طریق پاکستان به ایران انجام نشده است.

چینی‌ها امروز مشغول فعالیت‌های اقتصادی مختلف هستند و مشابه قرارداد ۲۵ ساله که با ایران تدوین شد را در کشورهای مثل عربستان تدوین و حتی اجرا نیز کرده‌اند. پس چرا بلافاصله بعد از اینکه برای فعالیت اقتصادی وارد کشور ما می‌شوند، عده‌ای فضا سازی می‌کنند و با جوسازی‌های رسانه‌ای می‌گویند قرار است کشور به چینی‌ها فروخته شود!؟

وقتی می‌گوییم سال ۱۹۹۰ تولید ناخالص ملی چینی‌ها ۴۰۰ میلیارد دلار بوده و امروز بعد از گذشت بیش از سی سال این عدد بیش از ۵۰ برابر شده و به رقم ۲۵ تریلیون رسیده است یعنی چه؟ در حالی که تولید ناخالص امریکا سی تریلیون است. این یعنی در چند سال آینده بزودی اقتصاد چین امریکا را پشت‌سر خواهد گذاشت و این یک حقیقت واضح است.

این درک را حتی کشوری مثل امارات هم دارد که ذات آن وابسته به غرب است. ولی امروز صراحتاً تصمیم گرفته یک سوم از ظرفیت آموزش زبان خارجی مدارس خودش را به زبان چینی اختصاص دهد چون کاملاً احساس می‌کنند در آینده یکی از زبان‌های غالب جهان چینی خواهد بود. ما باید درک کافی از تحولات جهانی و منطقه‌ای داشته باشیم لذا اقدام اخیر وزیر محترم آموزش و پرورش در جهت اضافه کردن زبان چینی به زبان‌های خارجی که در مدارس تدریس می‌شوند، یک اقدام کاملاً عقلانی و منطقی بود. این زبان می‌تواند به صورت اختیاری توسط مدارس و دانش‌آموزان انتخاب و تدریس شود.

ما اگر این درک و فهم را در انتخاب‌های خودمان نداشته باشیم و تن به فضا سازی‌های رسانه‌ای گروه‌های غرب‌گرا بدهیم در آینده دچار خسران جدی خواهیم شد. تمام کشورهای دنیا به دنبال ایجاد چنین توازنی در ارتباطات خودشان هستند و ما نباید از این قافله عقب بمانیم.